

ÚJLAKI HANGOK

AZ ÚJLAKI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

VIII. évf. KÜLÖNSZÁM

2003. HÚSVÉT

Bűnbánó Magdolna

*Kastélyban élt. A rózsák közt meleg nyár.
Milyen sebet ütött szívében az élet?
Mi volt az ok, hogy bűnös útra tévedt?
A nagy világ nem tudja soha meg már.*

*De nem soká volt földi útja görbe.
Mikor meglátta Őt, nyomába hágott,
Csodált szemérről elvillant a hályog
S az alabástrom urnát összetörte.*

*Azóta, mint a Hold, Urát követte.
Ott állt a Fánál és sötét kövekbe
Temette tiszta gyolccsal és kenettel.*

*S ő volt az első, aki látta Reggel.
utána eltűnt, mintha mese volna.
Bűnök meséje, Mária Magdolna.*

Harsányi Lajos

Húsvéti gondolatok

Dicsőséges föltámadást, valóságos örök életet hisz és remél a keresztény szív. Nem a föltámadás frázisait kergeti; hanem Krisztus Urunk szó szerint veendő igéit tartja: „Én vagyok a föltámadás és az élet.” (Jn 11,25). Ezt a valóságos, dicsőséges feltámadást csak az Úron láttuk eddig, de magunk számára is várjuk. Azalatt a természet kiakasztja a feltámadás jelképét fára, bokorra; kiteríti pázsitos, virágos szőnyeget rétre, völgyre, ligetre; behinti az élet illatával a tavaszi léget; kárpitozza úszó, ezüstös felhőkkel az égboltot; s kipykézi, kiszövi, kivarrija kirakja csillagból, virágból, levélből, felhőből a viganos hit húsvéti cikkelyét: Föltámadunk! Alleluja! Öröm kell a szívekbe, melyekben a Szentlélek lakik! Öröm kell a keresztet viselő lelkekbe, öröm a bánatos és sebzett lelkekbe, öröm a küszködő s harcot vívó lelkekbe; ahol Isten van, ott öröm is legyen. És pedig azért legyen, mert az öröm erő s a lehangoltság gyöngeség. Legtöbb erő a lelki élethez kell, mely kicsiben való hűség s a reggeltől estig való apró szolgálatok láncolata. Itt nem szerepel a nyilvánosság ingere, nincsenek meg az ünnepélyes gyűlések villanyozó hatásai, sőt gyakran meg kell küzdenünk a szokás unalmával is; azért tehát az örömköre szorulunk, melyeket a Szentlélek ad nekünk.

Prohászka Ottokár

... És immár senki se kételkedjen benne, hogy teljesen megsemmisült-e a halál, és vele szemben az élet uralkodik-e. Mivel az emberek szemében félelmetes és becstelen a keresztihalál, ezt tartogatták az Úrnak és ő ezt vállalta önkéntesen, hogy ezzel megsemmisítse a halált, s már végképpen elhiggyék: ő győzött a halál ellenében.... A magasba emelve feszítették meg, hogy halála látható legyen mindenkinek és így feltámadását is hangosan hirdessék, és elhiggyék.

... Annak, hogy a halál rombadólt és a kereszt győzött fölötte, és nincs többé hatalma, hanem valóban meghalt, annak nem csekély ismertetőjegye és nyilvánvaló bizonyítéka, hogy Krisztus minden tanítványa megveti... Hajdan, az Üdvözítő isteni látogatása előtt mindenki megsiratta a halottakat, mint hogyha elvesztek volna. Amint azonban az Üdvözítő feltámasztotta testét, már nem félelmetes a halál, és mindaz, aki Krisztusban hisz, semmibe veszi, inkább vállalja a halált, semmint hogy megtagadja Krisztus hitét. Biztosak ugyanis abban, hogy a holtak nem semmisülnek meg, hanem élnek, s a feltámadás által romolhatatlanokká válnak.

Szent Athanáz

Az öröm útja

A legtöbb keresztény készebb a szenvedő Krisztussal szenvedni, mint a Feltámadással együtt örülni. A nagyböjt szent negyven napja, a keresztútjárás időszakának után következik a húsvéti szent idő ötven napja. Egyre több helyen honosodott meg – így hazánkban is – a keresztút húsvéti párja, amelynek állomásai a feltámadt Krisztus egy-egy találkozását elevenítik meg tanítványaival. Jézus, ahogy egykor az apostolokat, most minket győz meg feltámadásáról, szomorúságunkat örömmre fordítja. A húsvéti stációk többféle változatát ismerjük. Az alábbiakban közölt állomások átélhetőek a megjelölt szentírási részek alapján.

1. A katonák jelentik, hogy Jézus él. (Mt. 28,11-15)
2. Az asszonyok az angyaloktól megtudják az örömhírt. (Mk. 16,1-8)
3. Mária Magdolna találkozik Jézussal. (Jn. 20,11-18)
4. Péter és János megdöbben az üres sír láttán. (Jn. 20,1-9)
5. Az emmauszi tanítványok felismerik a kenyértörésben. (Lk. 24,13-33)
6. Megmutatja magát az apostoloknak. (Jn. 20,19-23)
7. Hitet ajándékoz Tamásnak. (Jn. 20,24-31)
8. Tibériás tavánál megmutatja tanítványainak, hogy nélküle semmit sem tehetnek. (Jn. 21,1-14)
9. Megerősíti Pétert szeretetében és pásztorrá teszi. (Jn. 21,15-17)
10. Megnyitotta szemüket, hogy megértsék az írásokat. (Lk. 24,44-49)
11. Küldetést ad az örömhír hirdetésére. (Mk. 16,15)
12. Az Atyához megy, hogy mindig mindenhol velünk legyen. (ApCsel. 1,4-11)
13. Elküldi a Szentlelket, hogy befejezze művét a világban. (Ap Csel. 1,12-14)
14. A tanítványok hirdetik az Igét és az Úr együttműködik velük. (Mk. 16,19-20)
15. A jelen állomása: „A hívek állhatatosan kitartottak az apostolok tanításában és közösségében, a kenyértörésben és az imádságban...” (ApCsel. 2,42-47)

Aldott húsvéti ünnepeket kívánunk minden kedves olvasónknak!

Meghalt értünk a kereszten

Az események gyorsan peregtek.
Virágvasárnap még éljenzett a tömeg.
Öt nap múlva magukból kikelve
Kiabálják a „feszítsd meg”-et.

De hol vannak a vakok és a sánták?
Hol a leprások és a gyógyultak?
A mindenre képes tömeg ordít,
A befolyásoltak, a megvásároltak.

Ki tart vajon ki hűségben hozzád?
Hozsánna Néked, mondom én, Uram!
De hitem rendül, erőm is renyhül,
Panasz szól számból, ha hegyre visz utam.

Ma is leszállsz az oltárra közénk,
Segítesz, gyógyítasz, mint azelőtt;
Nem azt kiáltják ma, hogy „feszítsd meg” -
Ma azt kiáltják: felejtse el Őt!

Ha elfelejtet, megtagadod Őt,
Akkor már nincs gond, probléma tovább.
Ami nincs, azzal nem kell foglalkozni:
Hiába halt meg, hisz nincs is Odaát!

Az Úr mégis szeret, szólít, ahol vagyok.
Tövökoronás fejével rám tekint,
Mérhetetlen szeretetével biztat:
„Üdvösségedért vállaltam a földi kínt!”

Az események gyorsan peregtek.
Virágvasárnap még éljenzett a tömeg.
Jézus meghalt értünk a kereszten
Föltámadásunkat így hozta meg.

Keglevich Lászlóné

Aki az Eucharishtiában nekünk adta önmagát

Együtt voltak a tanítványok. Az asztal körül ültek az utolsó vacsora termében. Megtették az előkészületeket a közös étkezéshez. Szívüket valami kimondhatatlan érzés járta át. János apostol az Úr keblére hajtotta fejét. Talán ezzel ellensúlyozta Júdás árulását. Így, ebben a közösségben utóljára voltak együtt a tanítványok Mesterükkel.

Az utolsó vacsora terme minden keresztény templom őse. Az egyszerű helyiségben lezajlott nagycsütörtöki események mindenkorra meghatározták az emberiség jövőjét. A húsvéti lakomához az asztalon állt már a zöldsaláta, a kovásztalan kenyér és a bor. Folyt az ószövetségi vacsora-szertartás a maga rendje szerint. A Szentírás mindebből

azt jegyezte fel, ami szokatlan volt. Jézus, elővételezve halálának emlékeztét, fogta a kenyeret és a bort, megáldotta és testévé és vérévé változtatta. Önmagát adta övéinek: a tanítványoknak - és nekünk. Mindnyájan megérezték a teremben, és mi is tudjuk minden szentmisén, hogy *itt más erő az úr...* Ezzel vált ez a szent vacsora az Eucharisztia ünnepévé, az első szentmisévé.

A Szentatya 2002. októberében kiadott apostoli levele révén jelen életünkben is külön hangsúlyt kap a rózsafüzér új titkai közül az ötödik: „aki az Eucharishtiában nekünk adta önmagát”. A világosságnak ez a titka a húsvét fényéhez köthető. Átgondolása átváltoztatja belső világunkat. Az Oltáriszentség, Krisztus szeretetének ez a legfelső foka, ez a végtelen szeretet nem hagyhat minket közömbösen. A feltámadásba vetett hitünk húsvéti erőforrásunk. Köszönjük, Jézus, hogy *elrejtözve a kenyér és bor színébe, szereteted szentségében hozzáférhetővé tetted magadat számunkra!*

Keglevich Lászlóné

Ég és föld között

Ég és föld között karodat kitérve teljesíted Atyád akaratát. Elárultak, meggyaláztak, kigúnyoltak, tövissel koronáztak, nevetségessé tettek, végül halálra ítélték és megfeszítettek. A mi bűneinkért szúrtak át, a mi gonoszságainkért törtek össze. A mi békességünkért ért utol a büntetés, a Te sebeid szereznek nekünk gyógyulást (vö. Iz 53,5). Atyád és a világ iránti szeretetből vállalod a kínszenvedést, saját véreddel engesztelod ki Atyádat a mi vétkeinkért. Karjaiddal összekötöd az eget és a földet.

Méltatlanságunk tudatában, térdén állva kérünk: *Üdvözíts bennünket, világ Megváltója, ki kereszted és feltámadásod által megmentettél minket!*

H. B. E.

Szent György ünnepére

György, Krisztus leghűségesebb katonája, amikor a keresztény hit némaságba burkolódik, egyedül te vagy a keresztények között, aki rettenthetetlenül megvallod az Isten Fiát! - lelkesedik Szent Ambrus és őt idézve a középkori Legenda Aurea. A keleti egyház megalomartusz-nak, nagy-vértanúnak nevezi a szent katonát, aki a legendák szerint a IV. század elején, az utolsó nagy keresztényüldözések idején halt vértanúhalált Palesztinában. Halála válogatott kínzásoknak jelentette végét, melyek láttán sokan lettek keresztényé.

A kora középkor jámbor legendaszerzői mintha csak egymásra akartak volna licitálni Szent György magasztalásában. Egy tűzokádó sárkány megölését is neki tulajdonították, amely tetteivel egy város népének, de különösképpen egy szépséges királynának az életét mentette volna meg. Ezt a középkorban szívesen el is játszották misztériumjáték formájában. Templomokat emeltek és lovagrendet alapítottak tiszteletére, számos foglalkozási csoport és ország (így 1222-ben Anglia) védőszentje lett. Mivel neve gö-

rögül *földművest* jelent, védelme alá helyezték nemcsak a parasztokat, de még a jószágot is. Patrónusukká választották Györgyöt a cserkészek is a huszadik század elején.

Ünnepét Európa-szerte április 23-án, nálunk 24-én tartják (Szent Adalbert ünnepe miatt). Nem véletlenül került erre az időszakra: az egyház szándékosan helyezte egy hajdan pogány tavaszi lusztrációs (tisztító) ünnep helyébe a népszerű szent ünnepét. Szent György napja a magyar népéletben is évszázadokon át a tavasz kezdetét jelentette. Ekkor tartották a határjárást, ekkor hajtották ki a jószágot a kizöldült legelőre, idénymunkásokat e napon szegődtek. Süss föl nap, Szent György-nap, énekelték a gyerekek Bálint Sándor néprajztudós szerint.

Sárkányölő Szent György lovagnak nincs ábrázolása templomunkban. Nevének viselőjét azonban nap mint nap láthatjuk, amint Istent szolgálja az oltár előtt és az embereket százféle formában. Ajánljuk őt védőszentje és az Úr oltalmába.

Szazsowszky József